

[Kim Behnke]

kilder. Derfor kan skatteministerens slå op i forhandlingerne og afstemningsresultaterne fra decemberdebatten om finansloven for 1994; dér er henvisningen.

Når skatteministeren så kan slå sig vældig op på at fortælle om, at i udvalgte lande som Norge, Sverige og Tyskland er afgiftsbelastningen for virksomhederne lige så stor som i Danmark, så er det, fordi skatteministeren altid kun fortæller om disse ting fragmentarisk frem for at tage de samlede skatter og afgifter, som dansk erhvervsliv er underlagt. Det er præcis det samme som i den debat, vi havde om benzinafgifterne i Danmark, og hvor man glemte, at vi i Danmark har en 180 pct.s registreringsafgift på biler. Det kan da godt være, at benzinafgifterne er lidt lavere, men hvad hjælper det, når man på grund af statsafgifterne ikke har råd til at købe en bil?

Og hvad hjælper det, at danske virksomheder i forhold til virksomhederne i nogle ganske få lande måske har lidt lavere energiomkostninger, hvis en lang række andre omkostninger for de samme virksomheder er markant større i forhold til virksomhederne i disse lande? Ja, så er den samlede konkurrenceeffekt således, at vi ikke kan klare os. Og derfor klæder det ikke skatteministeren for det første altid kun at udtage nogle lande, hvor han på forhånd ved at han er på sikker grund, og for det andet kun at fortælle den ene halvdel af sandheden. Man skal se på den samlede virkning for det danske erhvervsliv. For det danske erhvervsliv er de samlede belastninger fra skatteministerens side det afgørende.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg skal gøre det meget kort. Det er jo sådan, at vi ikke alle sammen kan få det sidste ord. (Munterhed). Og jeg skal heller ikke nødvendigvis absolut tilkæmpe mig det sidste ord, men blot sige, at når skatteministeren kan bruge så meget af sin tale alene på miljøbegrundelse for CO₂-afgiften, så er jeg meget imponeret, for det er der vist ikke andre der kan. Der er ikke den miljøvirkning i den, som skatteministeren i sit svar til mig lagde op til.

Og med hensyn til omkostningsbelastningen må det være noget, man skal se i en helhed. Dér er jeg selvfølgelig enig med hr. Kim Behnke i, at man ikke bare kan tage én ting ud.

Vi skal bare gøre os klart, at her er et område, hvor man i landene omkring os har lettet energibeskatningen ret væsentligt, ja ganske betydeligt, i de sidste to år, og hvor vi taler om 1 mia. kr., hvor måske halvdelen går til erhvervslivet og den anden halvdel til de almindelige forbrugere. Nej, i Sverige er det helt andre tal; dér har man lettet energiafgifterne med 3,7 mia. kr. Og i Norge er det 1,5 mia. kr. alene for erhvervslivet. Og sådan kunne man blive ved: I Holland har man lavet det helt om, og i Tyskland ser det også anderledes ud. Det er det, der har været pointen i hele sagen i dag; men vi kan som sagt nok diskutere denne del af det meget længe.

Man kan i hvert fald ud fra miljøbegrundelser spørge sig selv, hvorfor regeringen så kommer med et forslag om tilslutning – med statstilskud – til kulkraftvarme. Vi skal jo i hvert fald have det til at hænge sammen, når vi taler miljø. Men tak for indlæggene!

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 215:

Forslag til lov om ændring af lov om orlov. (Børnepasningsorlov inden for livsvigtige områder).

Af Per Stig Møller (KF) m.fl.
(Fremsat 15/3 94).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

De seneste onsdage har Det Konservative